

عنوان مقاله:

تعامل مولانا جلال الدین بلخی با نهادهای سیاسی قدرت در قونیه

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 21، شماره 74 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمود فتحی - استاد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

چرایی همدلی و همراهی مولانا جلال الدین محمد بلخی با حاکمان سلجوقی و دست نشانندگان مغول در آناتولی در خلال غارت پایتخت خلافت اسلامی، پرسشی است که ذهن بسیاری از دستداران مولانا را به خود مشغول کرده است. مسیله این مقاله بررسی رفتارهای سیاسی این فقیه و عارف پرنفوذ قونیه و تبیین مبانی نظری این رفتارهاست برای تبیین مسیله، رفتارهای سیاسی مولانا را براساس اسناد تاریخی در سه سطح بررسی کرده ایم: الف) توصیف ساختار قدرت در قونیه و گزارشی از روابط مولانا با سیاستمداران؛ ب) تفسیر رابطه رفتارهای سیاسی مولانا با ناخودآگاه سیاسی او؛ ج) تبیین چرایی رفتارها و دلیل وجود تناقض در عمل و اندیشه سیاسی وی. مقاله نتیجه می‌گیرد که خرده ایدئولوژی الزام اطاعت از اولی الامر، همراهی متدینان با ظلمه و تایید آنان را توجیه می‌کند. نیروی عظیم ایدئولوژی مانع آن می‌شود که فردی چون مولوی یا جامعه او بتواند از تناقضات بنیادین خود آگاه شود. ایدئولوژی نه تنها همه چیز را توجیه می‌کند، بلکه تناقض ها را طبیعی جلوه می‌دهد.

کلمات کلیدی:

مولوی، اندیشه های سیاسی، ایدئولوژی، فقه سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833458>

